

יום סף זסדי ורזל

1578

נערך ויוצא לאור ע"י "זסדי דספ" ורזל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשון התשע"ז

רמו ומעלת הערבה

בת שלום

שבת יטי' תשרי ה-תשפ"ו
פרשה: א. ראה אתה אומר
ב. וביום החמישי
הפטרה: והיה ביום ההוא

הדלקת נרות - 17:52
צאת השבת - 18:44
ר"ת: 19:23

הדלקת נרות בשבת הבאה 17:44

זמנים	זמנים
5:33 < 5:27	עמוד השחר:
5:40 < 5:34	זמן טלית:
6:46 < 6:41	זריחה:
12:25 < 12:27	חצות:
12:54 < 12:56	מנחה גדולה:
18:05 < 18:13	שקיעה:

מסורת לזכר

מצוה ברמ"ח איברים
אומר הגר"א על הפסוק
בתהלים "ויהי בשלם סוכו,
ומעונתו בציון", ישנן שתי
מצוות שאדם עושה אותן
ונכנס אליהן בכל גופו, בבגדיו,
במעליו...
והן סוכה, ומצוות ישוב ארץ
ישראל. והן נרמז בפסוק "ויהי
בשלם (גופו שלם) סוכו (מצות
סוכה) ומעונתו (ביתו מגוריו)
בציון (ישוב ארץ ישראל).

העלון לרפואת
מנשה בן דוד וברוריה
מרת אחוהי זינה בת רחל
ולע"נ תמי' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

העלון לע"נ
דודי דוד סויה בר אסתר ז"ל שנלב"ע כ' תשרי
תשנ"ב.

חג שמח

"הקלל המים" א'

ספר לזכר

נהר החידקל היה חלק בלתי נפרד מנופה של העיר בגדאד. מימיו
התכולים השרו רוגע ושלווה, והדקלים התמירים שהתנשאו
לגדותיו שיוו לו מראה רב רושם.

יהודי בגדאד. כשאר תושבי העיר. חיבבו את נהר החידקל. מידי
קייץ היו מגיעים רבים לנפוש בסביבת הנהר הפורה שחצה את
העיר. האדמה הרוויה שעל גדת הנהר הצמיחה עצי פרי מסוגים
שונים, עצי תפוחים ואפרסקים, לימונים ורימונים, והנופשים היו
נהנים לאכול מפריה ולשבוע מטובה. הנערים שחו במים
הקרירים, מתיזים בחדוה זה על זה, והמבוגרים שכשכו רגליהם
במים הרדודים, זכר לימים עברו.

ברם. מידי חורף. כאשר בבתי הכנסת של בגדאד החלו לומר
"ברך עלינו", היה חשש כבד מזדחל לליבותיהם של יהודי
בגדאד. נהר החידקל. האהוב והחיביב. הפך לפתע למנוכר
ומאיים.

וזאת. משום שלא פעם ולא פעמיים הפכו גשמי ברכה לגשמי זעף.
שהציפו את הנהר הרחב. התוצאה, לרוב, היתה הרת אסון. המים
גאו ושטפו את בתי העיר על יושביהם ועל תכולתם.

אמת, במהלך השנים נתנו שליטי העיר דעתם על סכנת
השטפונות, הקימו סכרים במבואות הנהר וגייסו מהנדסים
ומומחים על מנת להתגבר על הסכנה הנשקפת מן הנהר. אולם
איש מהם לא יכול היה לערוב. כי יותר לא ישטפו מימי הנהר את
העיר. ואכן, כאמור. פעם בכמה שנים ארע הדבר, המים גאו וגאו
עד שהציפו את העיר, מותירים מאחוריהם את הסכרים. מיותרים.
מיותרים ומבוויישים.

החורף ההוא של שנת תרע"ה, עליו נסוב סיפורנו, נפתח
בתרועות מלחמה. מלחמת העולם הראשונה סחפה אחריה את
האימפריה העותומאנית, שמצודתה היתה פרושה גם על בגדאד,
ובברכת "ברך עלינו" כיוונו יהודי העיר היטב באומרם: "שמרה
והצילה שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל מיני
פורענות".

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א - ה ...פלא... 052-5079555

שמוח את שלי ואני אשמה את שלך
צרכי החג למען משפחות נצרכות

כמידי שנה לקראת החגים אנו מחלקים מצרכי מזון למשפחות נזקקות. פונים אנו אליכם תושבי חצור והסביבה, לחיות שותפים במצוה גדולה זאת
ולחבנים את שמחת החג לבתים אלו. כל תרומה תתקבל בברכה. יהי רצון שזכות המצוה תגן עליכם, ותזכו לכל מילי דמיטב אמן.

מי שרוצה לתרום נא לפנות לפלפון... 050-5919251

מנויים: לקבלת העלון חניס במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

בחג הסוכות צוה הקדוש ברוך הוא לשמוח לאחר ימי התשובה, ללמדנו שאינו חפץ לענות גופנו כל הימים אלא כשהיה צורך להכניע לבנו לשוב לדרך ישרה ועם כל זה, שנשוב לשמח לבבנו לאנשי בתינו לדבר מצוה, ועל כן נקרא זה החג "זמן שמחתנו".

ולפי שלא יחשוב שום אדם, שזאת השמחה היא של מלוי כרס, ועל כן כתוב "חג הסוכות שבעת ימים לד'" כלומר כל זאת השמחה לא תהא אלא לשם שמים. ואמרו עוד בפרק קמא דסוכה צא מדירת קבע ושב בדירת עראי, היתה כונתם, שבאה מצות סוכה זאת ללמדנו, שלא ישם אדם בטחונו בגובה ביתו וחזוקו ותקונו הטוב, ואף כי יהיה מלא מכל טוב, ואל יבטח בסיוע שום אדם, אף על פי שיהא אדון הארץ ומושל בה, אבל ישם בטחונו במי שאמר והיה העולם.

ולזהיר לאדם על זה, באה מצות סוכה בזמן הזה, אחר אספת גורן ויקב בארץ ישראל, כמו שנאמר: "באספך מגרנך ומיקבך" לפי שבזמן הזה הוא זמן בעיטה לכל, שהאוצרות מלאים כל טוב והאדם כבר נאסף לעיר ומטיח את גגו ומחזק בדק ביתו להשמר בו מזרם וממטר ומרוח ושאר פגעים, לפיכך צוה לצאת מביתו החזק וישב בסוכה, כדי שיתעורר וישם מבטחו בשם יתברך ויתן אל לבו, כי כל הטוב שהגיע אליו מן היוצא בשדה, הכל בא לו ברצון השם.

וגם באה מצוה זו להעיר ולהזכיר, כי בסכות הושיב השם יתברך את בני ישראל במדבר ושמרם מן החורף והקרה והצנה והגשמים והחום בלי בית ותקרה, ובזה יראו, כי בכל דור ודור שומרם בוראם בלי בית וחומה דלתים ובריח.

ואמרינן נמי התם: "פרי עץ הדר, זה אתרוג, שהוא דומה ללב "כפות תמרים", זהו שדרו של אדם, שדומה לשדרו של לולב, "וענף עץ עבות", אלו העינים, שדומין לעלה של ערבה ומה שאדם חוטא באלו הארבעה אברים, כשאדם עושה תשובה הקדוש ברוך הוא מכפר לו באלו הארבעה מינין.

ועוד כתב הפלא יועץ הסוכה עומדת לאדם לכפר במקום גלות וגדולה קדושתה כקדושת בית הכנסת ומטעם זה אסרו לנהוג מנהג בזיון וכל שכן שחוק וקלות ראש ואמרו על הארי ז"ל שהיה נזהר שלא לדבר שיחת חולין תוך הסוכה.

וב"ק הישר" כתב "עשיו הלך שעירה.... ויעקב נסע סוכות" אף אנחנו אחר יום הכיפורים ששילחנו את השעיר לעזאזאל אנו עוסקים במצות סוכה דווקא ולא בשום מצוה אחרת.

"נגילה ושמחה בך"

חג הסוכות - זמן שמחתנו! כעין עם ישראל במדבר שהסתופפו תחת כנפי ה' יתברך - אף אנו יושבים בסוכה בצלו של הקב"ה, ששים ושמחים כמשוש חתן וכלה - "נגילה ושמחה בך!". כעין חופת כלולות היא הסוכה, המזכירה לנו את הקשר המיוחד בינינו לבין הקדוש ברוך הוא. בשבתנו בסוכה נזכרים אנו באותה תקופה מיוחדת של 40 שנה, שבה הלכנו אחר ה' במדבר הגדול והנורא, מקום ציה ושממה, ובכל זאת היינו מוקפים בשפע עצום ובכל טוב: מזון ושתייה, ביגוד, נוחות וביטחון - מאומה לא חסר לנו! כי כשהולכים עם הקב"ה ודבקים בו וחוסים תחת כנפיו - אזי יש הכל!

חמץ בסוכות

הלכות הנחת תבשיל על האש מערב שבת על מנת שיתבשל בשבת (שהיה)
והלכות חימום תבשיל בשבת (חזרה)
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

הנחת תבשיל על גבי קדרה שעל האש

לו. בכל האמור לעיל לענין החזרה בשבת של תבשיל מבושל על גבי פלאטה חשמלית או אש מכוסה בטס של מתכת, הוא הדין בזה לענין חימום תבשיל על ידי שמניחים אותו על גבי קדרה אחרת המונחת על האש, והיינו אפילו כשמניחים על האש בשבת קדרה ריקה שאין בה תבשיל ומניחים עליה את התבשיל שרוצים לחמם, וכל שכן כשמניחים אותו על גבי קדרה שיש בה תבשיל שהיתה מונחת מקודם על גבי האש.

כיסוי כפתורי הגבהת והנמכת חום האש

לו. בכל האמור לעיל לענין היתר חימום תבשיל בשבת על גבי אש - של גז או של כיריים חשמליות - שהיא מכוסה בטס של מתכת, ויש בהם כפתורים להגבהת או להנמכת החום, עיקר הדבר הוא שיכסה את האש, ומעיקר הדין אין צריך שיכסה גם את הכפתורים. ומכל מקום טוב להחמיר שיכסה גם את הכפתורים או שיוציאם.

וכן פלאטה חשמלית שיש בה כפתור להגבהת או להנמכת החום, ודרך לבשל עליה גם בימות החול, ורוצה לחמם עליה תבשיל בשבת, אף על פי שאין האש נראית, יש להחמיר ולכסות את הפלאטה בכיסוי נוסף, ולאחר מכן להניח עליה את התבשיל, ומעיקר הדין אין צריך לכסות גם את הכפתור או להוציאם. וטוב להחמיר שיכסה גם את הכפתור או שיוציאם.

ומכל מקום בין באש של גז ובין בכיריים חשמליות או סיר חשמלי או פלאטה חשמלית שיש בהם כפתורים, ודרך לבשל עליהם גם בימות החול, אין להקל בכיסוי הכפתורים או בהוצאתם בלבד בלא כיסוי האש. וכיסוי בנייר אלומיניום, אם הוא דק ביותר באופן שאין החום מתמעט מחמתו, אינו נחשב לכיסוי כלל, ובפרט במקומות שדרך לכסות התנור או הכיריים בנייר אלומיניום כדי שלא יתלכלכו מחמת שישפך התבשיל עליהם, שאין זה נחשב להיכר או להיסח הדעת, או לגילוי דעת שאין רצונו לחתות בגחלים. ומכל מקום אם קופלו כמה פעמים, או שהוא נייר אלומיניום עב ביותר, שניכר הדבר שמניחו על מנת למעט את החום ולעשות היכר שלא יחתה בגחלים בשבת, יש להקל.

חמץ בסוכות

ביום הושענא רבה ראו לעם הארץ, שמבעיר אש בחצרו ומשליך לתוך האש את הערבות של הושענא יחד עם צרור פרוסות לחם מעובש.

כששאלוהו לפשר הדבר, הסביר ואמר:

שמעתי אומרים, שמצוה לשרוף את החמץ יחד עם הערבות של הושענא רבה, ובכן זהו החמץ שאני שומר אצלי מערב פסח דאשתקד...